

Категорія справи № 910/8552/14: Господарські справи (до 01.01.2019); Старі категорії; Договірні, переддоговірні немайнові, спори;; Обіг цінних паперів; Інший спір про обіг цінних паперів.

Надіслано судом: не визначено. Зареєстровано: 24.10.2014. Оприлюднено: 29.10.2014.

Дата набрання законної сили: 22.10.2014

Номер судового провадження: не визначено

КИЇВСЬКИЙ АПЕЛЯЦІЙНИЙ ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД

04116 м.Київ, вул. Шолуденка, 1

(044) 230-06-58

ПОСТАНОВА

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

"22" жовтня 2014 р. Справа№ 910/8552/14

Київський апеляційний господарський суд у складі колегії суддів:

головуючого: Агрикової О.В.

суддів: Хрипуна О.О.

Жук Г.А.

при секретарі судового засідання: Білецькому Л.І.,

за участю представників сторін:

від позивача - Ринка О.А. (довіреність №138 від 18.09.2014 року);

Гаврильков О.В. (довіреність №189 від 23.09.2014 року);

від відповідача1 - не з'явилися;

від відповідача2 - Саприкін А.О. (довіреність № б/н від 05.05.2014 рок);

від відповідача2 - Перелигіна-Ковальчук Г.С. (довіреність № б/н від 05.05.2014 року);

від відповідача3 - Аббасов Еміль Рауф огли (довіреність №31-4/21 від 14.07.2014 року);

від відповідача4 - Коршун В.Ф. (довіреність №18-225/53226 від 22.09.2014 року);

від третьої особи - не з'явилися;

від прокуратури - Збарих С.М. (довіреність № 028728 від 05.09.2014 року);

вільний слухач - ОСОБА_9 (НОМЕР_1);

вільний слухач - ОСОБА_10 (НОМЕР_2);

вільний слухач - ОСОБА_11 (довіреність № ЕА463223),

розглянувши у відкритому судовому засіданні апеляційну скаргу

Національного банку України

на рішення господарського суду міста Києва від 07.08.2014 року

у справі №910/8552/14 (суддя Г.П. Бондаренко)

за позовом публічного акціонерного товариства "Аграрний фонд", м. Київ

до 1) публічного акціонерного товариства "Брокбізнесбанк", м. Київ

2) товариства з обмеженою відповідальністю "Інвестиційний капітал України", м. Київ

3) Міністерства Аграрної політики та продовольства України, м. Київ

4) Національного банку України, м. Київ

третьою особою, яка не заявляє самостійних вимог на предмет спору на стороні відповідачів Фонд гарантування вкладів фізичних осіб, м. Київ

за участю Генеральної прокуратури України, м. Київ

про визнання недійсним договорів, визнання недійсним рішення, розірвання договору, визнання права власності (4 138 388 000, 00 грн.) та зобов'язання вчинити дії -

ВСТАНОВИВ:

У травні 2014 року публічне акціонерне товариство "Аграрний фонд" звернулось до господарського суду міста Києва з позовом до публічного акціонерного товариства "Брокбізнесбанк", товариства з обмеженою відповідальністю "Інвестиційний капітал України", Міністерства Аграрної політики та продовольства України, та просило суд

1). Визнати недійсними договори, укладені між публічним акціонерним товариством «Аграрний фонд» та публічним акціонерним товариством «Брокбізнесбанк», а саме: № 848/2014-БВ;ДД-120214/17 від 12.02.2014 року; № 849/2014-БВ;ДД-120214/18 від 12.02.2014 року; № 850/2014-БВ;ДД-120214/19 від 12.02.2014 року; № 851/2014-БВ;ДД-120214/20 від 12.02.2014 року; № 852/2014-БВ;ДД-120214/21 від 12.02.2014 року; № 853/2014-БВ;ДД-120214/22 від 12.02.2014 року; № 854/2014-БВ;ДД-120214/23 від 12.02.2014 року; № 855/2014-БВ;ДД-120214/24 від 12.02.2014 року; № 856/2014-БВ;ДД-120214/25 від 12.02.2014 року; № 857/2014-БВ;ДД-120214/26 від 12.02.2014 року; № 868/2014-БВ;ДД-120214/37 від 12.02.2014 року; № 869/2014-БВ;ДД-120214/38 від 12.02.2014 року; № 870/2014-БВ;ДД-120214/39 від 12.02.2014 року; № 871/2014-БВ;ДД-120214/40 від 12.02.2014 року; № 872/2014-БВ;ДД-120214/41 від 12.02.2014 року; № 873/2014-БВ;ДД-120214/42 від 12.02.2014 року; № 874/2014-БВ;ДД-120214/43 від 12.02.2014 року; № 875/2014-БВ;ДД-120214/44 від 12.02.2014 року; № 876/2014-БВ;ДД-120214/45 від 12.02.2014 року; № 877/2014-БВ;ДД-120214/46 від 12.02.2014 року; № 878/2014-БВ;ДД-120214/47 від 12.02.2014 року; № 858/2014-БВ;ДД-120214/27 від 12.02.2014 року; № 859/2014-БВ;ДД-120214/28 від 12.02.2014 року; № 860/2014-БВ;ДД-120214/29 від 12.02.2014 року; № 861/2014-БВ;ДД-120214/30 від 12.02.2014 року; № 862/2014-БВ;ДД-120214/31 від 12.02.2014 року; № 863/2014-БВ;ДД-120214/32 від 12.02.2014 року; № 864/2014-БВ;ДД-120214/33 від 12.02.2014 року; № 865/2014-БВ;ДД-120214/34 від 12.02.2014 року; № 866/2014-БВ;ДД-120214/35 від 12.02.2014 року; № 867/2014-БВ;ДД-120214/36 від 12.02.2014 року; № 879/2014-БВ;ДД-120214/48 від 12.02.2014 року; № 880/2014-БВ;ДД-120214/49 від 12.02.2014 року; № 881/2014-БВ;ДД-120214/50 від 12.02.2014 року; № 882/2014-БВ;ДД-120214/51 від 12.02.2014 року; № 883/2014-БВ;ДД-120214/52 від 12.02.2014 року; № 884/2014-БВ;ДД-120214/53 від 12.02.2014 року; № 885/2014-БВ;ДД-120214/54 від 12.02.2014 року; № 886/2014-БВ;ДД-120214/55 від 12.02.2014 року; № 887/2014-БВ;ДД-120214/56 від 12.02.2014 року; № 888/2014-БВ;ДД-120214/57 від 12.02.2014 року; № 889/2014-БВ;ДД-120214/58 від 12.02.2014 року (далі за текстом - спірні договори);

2). Визнати право власності публічного акціонерного товариства «Аграрний фонд» на цінні папери, облігації внутрішньої державної позики, на пред'явника, відсоткові, міжнародний ідентифікаційний

номер UA4000173298 в кількості 950000 штук та міжнародний ідентифікаційний номер UA4000173280 в кількості 1050000 штук;

3). Зобов'язати Національний банк України перерахувати цінні папери, облігації внутрішньої державної позики, на пред'явника, відсоткові, міжнародний ідентифікаційний номер UA4000173298 в кількості 950000 штук та міжнародний ідентифікаційний номер UA4000173280 в кількості 1050000 штук на рахунок цінних паперів публічного акціонерного товариства "Аграрний фонд" №050529 у публічному акціонерному товаристві «Державний ощадний банк України»;

4). Стягнути з публічного акціонерного товариства "Брокбізнесбанк" на користь публічного акціонерного товариства "Аграрний фонд" в якості відшкодування завданих збитків грошові кошти у сумі 2069194000,00 грн.;

5). Розірвати договір на брокерське обслуговування № 3132/2013-БО від 29.10.2013 року, укладений між товариством з обмеженою відповідальністю «Інвестиційний Капітал України» та публічним акціонерним товариством «Аграрний фонд»;

6). Визнати недійсним наказ Міністерства аграрної політики та продовольства України "Про операцію РЕПО з облігаціями внутрішньої державної позики" від 13.02.2014 року № 72.

В судовому засіданні 26.06.2014 року судом першої інстанції було залучено до участі у справі в якості третьої особи, яка не заявляє самостійних вимог на предмет спору на стороні відповідачів, в порядку ст. 27 Господарського процесуального кодексу України - Фонд гарантування вкладів фізичних осіб.

Ухвалою господарського суду міста Києва від 03.07.2014 року до участі у справі залучено Національний банк України в якості відповідача - 4.

Рішенням господарського суду міста Києва від 07.08.2014 року позовні вимоги публічного акціонерного товариства "Аграрний фонд" задоволено частково. Суд вирішив визнати недійсними договори купівлі продажу цінних паперів № 848/2014-БВ; ДД-120214/17 від 12.02.2014 року; №849/2014-БВ; ДД-120214/18 від 12.02.2014 року; №850/2014-БВ; ДД-120214/19 від 12.02.2014 року; №851/2014-БВ; ДД-120214/20 від 12.04.2014 року; №852/2014-БВ; ДД-120214/21 від 12.02.2014 року; №853/2014-БВ; ДД-120214/22 від 12.02.2014 року; №854/2014-БВ; ДД-120214/23 від 12.02.2014 року; №855/2014-БВ; ДД-120214/24 від 12.02.2014 року; №856/2014-БВ; ДД-120214/25 від 12.02.2014 року; №857/2014-БВ; ДД-120214/26 від 12.02.2014 року; №868/2014-БВ; ДД-120214/37 від 12.02.2014 року; № 869/2014-БВ; ДД-120214/38 12.02.2014 року; № 870/2014-БВ; ДД-120214/39 від 12.02.2014 року; №871/2014-БВ; ДД-120214/40 від 12.02.2014 року; №872/2014-БВ; ДД-120214/41 від 12.02.2014 року; №873/2014-БВ; ДД-120214/42 від 12.02.2014 року; №874/2014-БВ; ДД-120214/43 від 12.02.2014 року; №875/2014-БВ; ДД-120214/44 від 12.02.2014 року; №876/2014-БВ; ДД-120214/45 від 12.02.2014 року; №877/2014-БВ; ДД-120214/46 від 12.04.2014 року; №878/2014-БВ; ДД-120214/47 від 12.02.2014 року; №858/2014-БВ; ДД-120214/27 від 12.02.2014 року; №859/2014-БВ; ДД-120214/28 від 12.02.2014 року; №860/2014-БВ; ДД-120214/29 від 12.02.2014 року; №861/2014-БВ; ДД-120214/30 від 12.02.2014 року; №862/2014-БВ; ДД-120214/31 від 12.02.2014 року; №863/2014-БВ; ДД-120214/32 від 12.02.2014 року; № 864/2014-БВ; ДД-120214/33 12.02.2014 року; № 865/2014-БВ; ДД-120214/34 від 12.02.2014 року; №866/2014-БВ; ДД-120214/35 від 12.02.2014 року; №867/2014-БВ; ДД-120214/36 від 12.02.2014 року; №879/2014-БВ; ДД-120214/48 від 12.02.2014 року; №880/2014-БВ; ДД-120214/49 від 12.02.2014 року; №881/2014-БВ; ДД-120214/50 від 12.02.2014 року; №882/2014-БВ; ДД-120214/51 від 12.02.2014 року; №883/2014-БВ; ДД-120214/52 від 12.02.2014 року; №884/2014-БВ; ДД-120214/53 від 12.02.2014 року; №885/2014-БВ; ДД-120214/54 від 12.02.2014 року; №886/2014-БВ; ДД-120214/55 від 12.02.2014 року; №887/2014-БВ; ДД-120214/56 від 12.02.2014 року; №888/2014-БВ; ДД-120214/57 від 12.02.2014 року; №889/2014-БВ; ДД-120214/58 від 12.02.2014 року, укладені між публічним акціонерним товариством «Аграрний фонд» та публічним акціонерним товариством «Брокбізнесбанк». Зобов'язати Національний Банк України перерахувати цінні папери, облігації внутрішньої державної позики, на пред'явника, відсоткові, міжнародний ідентифікаційний номер UA 4000173298 в кількості 950 000 штук та міжнародний ідентифікаційний номер UA 4000173280 в кількості 1 050 000 штук на рахунок цінних паперів публічного акціонерного товариства «Аграрний фонд» № 050529 у публічному акціонерному товаристві «Державний ощадний банк України». Стягнути з публічного акціонерного

товариства «Брокбізнесбанк» в порядку визначеному Законом України «Про виконавче провадження» на користь публічного акціонерного товариства «Аграрний фонд» 74 298 грн. 00 коп. витрат по оплаті судового збору. В задоволенні інших позовних вимог відмовлено.

Рішення суду першої інстанції мотивовано тим, що відповідач-1, укладаючи оскаржувані договори, в момент їх вчинення вже не мав реального наміру на їх виконання в частині зворотного продажу цінних паперів позивачеві у справі, а отже його дії не були спрямовані на реальне настання правових наслідків в частині зворотного продажу ОВДП позивачеві, що свідчить про дефект оскаржуваних правочинів, встановлений ч. 5 ст. 203 Цивільного кодексу України, що також є додатковою підставою для визнання оскаржуваних договорів недійсними відповідно до ч. 1 ст. 215 Цивільного кодексу України, з огляду на що позовні вимоги в частині визнання договорів недійсними судом задоволено.

В частині відмови судом першої інстанції щодо позовних вимог про визнання права власності на цінні папери, суд першої інстанції дійшов висновку про те, що предмет позову не відповідає встановленим законом або договором способам захисту прав. Крім того, суд першої інстанції врахував, що на момент розгляду справи цінні папери у бездокументарній формі, ОВДП в загальній кількості 2 000 000 шт. вибули з володіння позивача внаслідок укладення договорів, які визнані в судовому порядку недійсними та перебувають у фактичному володінні відповідача-4. З огляду на викладене суд прийшов до висновку, що задоволення позовних вимог про зобов'язання в судовому порядку відповідача-4 перерахувати ці цінні папери на відповідний рахунок позивача не призведе до відновлення порушених прав.

Судом відмовлено в частині стягнення збитків з мотивів необґрунтованості та недоведеності розміру збитків в порядку ст. 34 Господарського процесуального кодексу України.

Щодо розірвання договору на брокерське обслуговування №3132/2013-БО від 29.10.2013 року, суд відмовив у задоволенні таких позовних вимог враховуючи відсутність доказів про звернення позивача до відповідача-2 з пропозиціями про розірвання договору.

Крім того, суд першої інстанції дійшов до висновку, що видання відповідачем-3 наказу «Про операцію Repo з облігаціями внутрішньої державної позики» від 13.02.2014 року №72 було здійснено у межах компетенції, у визначеному чинним в Україні законодавством порядку, з метою забезпечення господарської діяльності позивача та виконання фінансового плану позивача на 2014 рік.

Суд першої інстанції дійшов до висновку про задоволення позовних вимог в частині зобов'язання відповідача - 4 перерахувати цінні папери, облігації внутрішньої державної позики, на пред'явника, відсоткові в кількості 1 050 000 штук на рахунок цінних паперів позивача у публічному акціонерному товаристві "Державний ощадний банк України" № 050529 виходячи з того, що судом визнано недійсними договори купівлі-продажу цінних паперів та у відповідності до ст. 216 Цивільного кодексу України вказані договори не створюють для сторін чи інших осіб правових наслідків. Враховуючи, що на момент розгляду справи цінні папери у бездокументарній формі, ОВДП (міжнародні ідентифікаційні номери UA 4000173298 та UA 4000173280) в загальній кількості 2 000 000 шт. номінальною вартістю 2 000 000 000,00 грн., вибули з володіння позивача внаслідок укладення договорів, які визнані в судовому порядку недійсними, а також перебувають у фактичному володінні відповідача-4 (доказів іншого матеріалу справи не містять), суд першої інстанції зазначив, що такі цінні папери можуть бути витребувані від відповідача-4, а задоволення вимоги про зобов'язання в судовому порядку відповідача-4 перерахувати ці цінні папери на відповідний рахунок позивача призведе до відновлення порушених прав позивача.

Ухвалою господарського суду міста Києва від 15.08.2014 року заяву про вжиття заходів забезпечення позову публічного акціонерного товариства "Аграрний фонд" від 15.05.2014 року задоволено частково.

Не погодившись із вказаним рішенням, Національний банк України подав до Київського апеляційного господарського суду скаргу, в якій просить скасувати рішення господарського суду міста Києва від 07.08.2014 року по справі № 910/8552/14 та прийняти нове рішення, яким в задоволенні позовних вимог відмовити; скасувати ухвалу господарського суду міста Києва від 15.08.2014 року та відмовити у задоволенні заяви про вжиття заходів забезпечення позову від 14.05.2014 року.

В обґрунтування доводів апеляційної скарги в частині скасування рішення, скаржник посилається на наступне. Банком не було виконано свої зобов'язання перед позивачем внаслідок неможливості виконувати фінансові зобов'язання через загальне погіршення фінансового стану банку. Про реальність намірів відповідача-1 виконати свої зобов'язання свідчать електронні повідомлення останнього, які надходили до відповідача-4 12.02.2014 року з пропозицією здійснити операції прямого репо строком до 18.02.2014 року та 13.05.2014 року - з такими ж самими строками зворотної операції, а саме 18.02.2014 року та 13.05.2014 року, як і зворотня операція купівлі-продажу між позивачем і відповідачем-1. Крім того, апелянт не погоджується з висновком суду про зобов'язання відповідача-4 повернути цінні папери, оскільки така вимога може бути пред'явлена лише до сторони оспорюваних договорів, тобто відповідача-1, а не до відповідача-4 як добросовісного набувача. З огляду на викладене, скаржник вважає рішення суду першої інстанції необґрунтованим та таким, що не містить об'єктивних доказів викладених обставин.

Ухвалою Київського апеляційного господарського суду від 10.09.2014 року у справі №910/8552/14 апеляційну скаргу Національного банку України на рішення господарського суду міста Києва від 07.08.2014 року у справі № 910/8552/14, прийнято до провадження та призначено її розгляд на 24.09.2014 року.

23.09.2014 року через канцелярію суду від позивача надійшов відзив на апеляційну скаргу в якому він просить апеляційну скаргу Національного банку України залишити без задоволення а рішення господарського суду міста Києва від 07.08.2014 року залишити без змін.

Ухвалою Київського апеляційного господарського суду від 24.09.2014 року, враховуючи неявку в судові засідання представника від відповідача 1 та від третьої особи, з метою забезпечення прав на участь своїх представників у засіданні господарського суду, відкладено розгляд апеляційної скарги Національного банку України на рішення господарського суду міста Києва від 07.08.2014 року у справі №910/8552/14 на 08.10.2014 року о 10 год. 30 хв.

Розпорядженням Секретаря судової палати Київського апеляційного господарського суду від 08.10.2014 року, у зв'язку із перебуванням судді Сухового В.Г. у відпустці, для розгляду справи сформовано колегію у складі: головуєчий по справі суддя - Агрикова О.В., судді: Хрипун О.О., Черногуз М.Г.

Ухвалою Київського апеляційного господарського суду від 08.10.2014 року апеляційну скаргу Національного банку України на рішення господарського суду міста Києва від 07.08.2014 року у справі №910/8552/14 прийнято до провадження у складі колегії суддів: головуєча суддя Агрикова О.В., судді Хрипун О.О., Черногуз М.Г. Розгляд справи № 910/8552/14 призначено на 08.10.2014 року.

08.10.2014 року до канцелярії Київського апеляційного господарського суду від відповідача-4 надійшли письмові пояснення до апеляційної скарги.

В судовому засіданні 08.10.2014 року представник позивача надав усні пояснення по суті спору, просив відмовити в задоволенні апеляційної скарги. Представники відповідача 2, відповідача 4, від прокуратури просили задовольнити апеляційну скаргу.

Ухвалою Київського апеляційного господарського суду від 08.10.2014 року відкладено розгляд апеляційної скарги Національного банку України на рішення господарського суду міста Києва від 07.08.2014 року у справі №910/8552/14 на 22.10.2014 року.

20.10.2014 року через канцелярію суду представник товариства з обмеженою відповідальністю "Амадіна" подав клопотання про відкладення розгляду справи у зв'язку з тим, що 23.10.2014 року буде розгляд касаційної скарги ТОВ "Амадіна" на ухвалу Київського апеляційного господарського суду від 24.09.2014 року по справі №910/8552/14.

21.10.2014 року до канцелярії Київського апеляційного господарського суду надійшло клопотання товариства з обмеженою відповідальністю «Амадін» про відкладення розгляду справи.

Розпорядженням Секретаря судової палати Київського апеляційного господарського суду від 22.10.2014 року, у зв'язку із перебуванням судді Черногуза М.Г. у відрадженому, для розгляду справи сформовано колегію у складі: головуєчий по справі суддя - Агрикова О.В., судді: Хрипун О.О., Жук Г.А.

Ухвалою Київського апеляційного господарського суду від 22.10.2014 року апеляційну скаргу Національного банку України на рішення господарського суду міста Києва від 07.08.2014 року у справі №910/8552/14 прийнято до провадження у складі колегії суддів: головуєча суддя Агрикова О.В., судді Хрипун О.О., Жук Г.А.

22.10.2014 року представником Міністерства аграрної політики та продовольства України через канцелярію суду подано пояснення №31-4/571 від 21.10.2014 року.

В судовому засіданні 22.10.2014 року представник позивача надав усні пояснення по суті спору, просив відмовити в задоволенні апеляційної скарги. Представники відповідача 2, відповідача 3, відповідача 4, прокуратури просили задовольнити апеляційну скаргу.

В судовому засіданні, призначеному на 22.10.2014 року, представники відповідача 1, третьої особи не з'явилися, про причини неявки суд не повідомили, заяв та клопотань не подали, хоча були належним чином повідомлені про дату та час судового засідання.

Судом враховано, що відповідно до п. 3.9. Постанови Пленуму Вищого господарського суду України №18 від 26.12.2011 року «Про деякі питання практики застосування Господарського процесуального кодексу України судами першої інстанції», розпочинаючи судовий розгляд, суддя має встановити, чи повідомлені про час і місце цього розгляду особи, які беруть участь у справі, але не з'явилися у засідання.

Особи, які беруть участь у справі, вважаються повідомленими про час і місце розгляду судом справи у разі виконання останнім вимог частини першої ст. 64 та ст. 87 Господарського процесуального кодексу України.

У випадку нез'явлення в засідання господарського суду представників обох сторін або однієї з них справа може бути розглянута без їх участі, якщо неявка таких представників не перешкоджає вирішенню спору.

Судом, враховано, що в силу вимог ч. 1 ст. 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, кожен при вирішенні судом питання щодо його цивільних прав та обов'язків має право на судовий розгляд упродовж розумного строку.

Зважаючи на те, що неявка відповідача 1 та третьої особи не перешкоджає всебічному, повному та об'єктивному розгляду всіх обставин справи, колегія суддів вважає за можливе розглянути справу за наявними в ній матеріалами в порядку ст. 75 Господарського процесуального кодексу України.

При цьому, колегією суддів розглянуто та відхилено клопотання товариства з обмеженою відповідальністю «Амадін» про відкладення розгляду справи у зв'язку із тим, що вказане товариство не є учасником судового процесу.

Статтею 101 Господарського процесуального кодексу України встановлено, що у процесі перегляду справи апеляційний господарський суд за наявними у справі і додатково поданими доказами повторно розглядає справу. Апеляційний господарський суд не зв'язаний доводами апеляційної скарги і перевіряє законність і обґрунтованість рішення місцевого господарського суду у повному обсязі.

Колегія суддів, беручи до уваги межі перегляду справи в апеляційній інстанції, обговоривши доводи апеляційної скарги, проаналізувавши на підставі фактичних обставин справи застосування судом першої інстанції норм матеріального та процесуального права при прийнятті оскаржуваного рішення, дійшла до висновку про те, що апеляційна скарга підлягає задоволенню, а оскаржуване рішення місцевого господарського суду підлягає частковому скасуванню з наступних підстав.

Як вбачається з матеріалів справи та вірно встановлено судом першої інстанції, 03.09.2013 року Міністерство фінансів України на рахунок позивача в цінних паперах, відкритий у зберігача - ПАТ «Державний ощадний банк України», перерахувало ОВДП на суму 5 000 000 000,00 грн. для забезпечення формування статутного фонду товариства. Передання у власність позивача ОВДП за кодами UA 4000173314, UA 4000173306, UA 4000173298, UA 4000173280 загальною вартістю 5 000 000 000,00 грн. підтверджується випискою по рахунку станом на 03.09.2013 року. Міністерство аграрної політики та продовольства України, в свою чергу, набуло у власність акції позивача.

29.10.2013 року між позивачем, як клієнтом за умовами договору, та відповідачем-2 як торговцем за умовами договору, був укладений договір на брокерське обслуговування №3132/2013-БО (а.с. 53-57 т. 1) (далі за текстом - договір на брокерське обслуговування).

У відповідності до п. 2.1 вказаного договору відповідач-2 зобов'язався за винагороду та відповідно до замовлень протягом строку дії договору вчинити одну або декілька угод з купівлі, продажу або міни цінних паперів або інших фінансових інструментів та інших операцій, не заборонених чинним законодавством України, від імені позивача (послуги повіреного), в інтересах та за рахунок позивача.

Згідно з п. 3.1 договору на брокерське обслуговування, відповідач-2 діє на підставі замовлень, одержаних від позивача за формою, встановленою позивачем стосовно купівлі - продажу цінних паперів або інших фінансових інструментів, або міни цінних паперів або інших фінансових інструментів. Відповідач - 2 може діяти на підставі замовлень, одержаних від клієнта, що надаються факсом або засобами електронного зв'язку. Замовлення стає невід'ємною частиною договору після його підтвердження відповідачем-2 факсом або засобами електронного зв'язку. Замовлення направлене відповідачу - 2 факсом або засобами електронного зв'язку має бути замінене клієнтом на оригінал протягом 10 робочих днів. У разі ненадання позивачем оригіналу замовлення таке замовлення не є обов'язковим до виконання відповідачем - 2.

Відповідно до п. 3.2 договору на брокерське обслуговування, позивач має право відкликати, скасувати або змінити замовлення, яке не було підтверджене або виконане відповідачем-2, а відповідач-2 не має права відмовитися від виконання підтвердженого замовлення за виключенням випадку неможливості його виконання через обставини, що не залежать від волі відповідача - 2.

Положеннями п. 3.3 договору на брокерське обслуговування передбачено перелік відомостей (інформації), які повинне містити замовлення. Зокрема, замовлення обов'язково повинно містити номер та дату замовлення, номер та дату укладання договору на брокерське обслуговування, види послуг (купівля, продаж, міна), реквізити ідентифікації цінного папера та його вид, найменування (позначення) деривативу, прийняте на фондовій біржі, найменування емітента цінного папера, код за ЄДРПОУ - для емітента (або особи, яка видала цінний папір) - номінальна вартість цінного папера або іншого фінансового інструменту, форма випуску та форма існування цінного папера, міжнародний ідентифікаційний номер цінних паперів, кількість цінних паперів або інших фінансових інструментів, вид замовлення (при цьому пунктом 3.3.14 - чітко перелічено шість видів замовлення), ціну одного цінного папера або іншого фінансового інструменту або однозначні умови її визначення відповідно до виду замовлення, дату, з якої набирає чинності замовлення та строк дії замовлення.

У відповідності до розділу 4 зазначеного договору розрахунки за договорами щодо цінних паперів або інших фінансових інструментів здійснюються позивачем самостійно, розрахунки сторін в зв'язку з виконанням відповідачем - 2 замовлень позивача здійснюються в порядку та строки, обумовлені в замовленнях позивача.

Як встановлено судом першої інстанції, з чим погоджується колегія суддів, позивач сформував, а відповідач-3 затвердив Фінансовий план позивача на 2014 рік (а.с. 86-96, т.1), відповідно до якого протягом 2014 року планувалось формування державного інтервенційного фонду через механізми фінансової підтримки сільськогосподарських товаровиробників шляхом проведення форвардних закупівель, фінансування яких повинне було здійснюватись за рахунок операцій РЕПО з ОВДП, що належать позивачу, та передбачають продаж частини цінних паперів із зобов'язанням зворотного викупу у кількості 2 000 000 (два мільйони) штук, номінальною вартістю

2 000 000 000, 00 (два мільярди) гривень. Позивачем в матеріалі справи наданий аркуш погодження фінансового плану на 2014 рік та сам фінансовий план позивача на 2014 рік.

На виконання запланованого в таблиці 4 (Рух грошових коштів) додатку 1 фінансового плану на 2014 рік, 10.02.2014 року позивач направив відповідачу-3 лист вих. № 119 (а.с. 98 т. 1) із доданим до нього проектом наказу відповідача-3 щодо погодження здійснення позивачем операцій РЕПО з цінними паперами для прийняття відповідного рішення.

З матеріалів справи вбачається, що 12.02.2014 року позивач надав відповідачу-2 разові замовлення на купівлю/продаж цінних паперів або інших фінансових інструментів №№ 3132-6/2013-БО, 3132-7/2013-БО, 3132-8/2013-БО, 3132-9/2013-БО, 3132-10/2013-БО, 3132-11/2013-БО, 3132-12/2013-БО, 3132-13/2013-БО, 3132-14/2013-БО, 3132-15/2013-БО, 3132-26/2013-БО, 3132-27/2013-БО, 3132-28/2013-БО, 3132-29/2013-БО, 3132-30/2013-БО, 3132-31/2013-БО, 3132-32/2013-БО, 3132-33/2013-БО, 3132-34/2013-БО, 3132-35/2013-БО, 3132-36/2013-БО (а.с.101-121 т. 1) відповідно до яких позивач замовив у відповідача-2 здійснити продаж ОВДП код (міжнародний ідентифікаційний код) цінного паперу UA 4000173298 загальною кількістю 950 000 штук за умови зворотного викупу (операція РЕПО) 08.05.2014 року, 12.05.2014 року і 13.05.2014 року та ОВДП код (міжнародний ідентифікаційний код) цінного паперу UA 4000173280 загальною кількістю 1 050 000 штук за умови зворотного викупу (операція РЕПО) 18.02.2014 року.

12.02.2014 року відповідач-2, діючи від імені та за рахунок позивача, на підставі договору на брокерське обслуговування, як продавець уклав з відповідачем-1, як покупцем ряд договорів купівлі-продажу цінних паперів, а саме:

- договір купівлі-продажу цінних паперів №858/2014-БВ; ДД-120214/27 (а.с. 185 т. 1), відповідно до якого, відповідач-1 зобов'язався передати у власність позивача цінні папери (ОВДП, на пред'явника, відсоткові, міжнародний ідентифікаційний номер UA 4000173298) в кількості 100 000 шт., за ціною 103 602 000,00 грн., а позивач зобов'язався оплатити зазначені цінні папери шляхом забезпечення наявності грошових коштів у визначеній сумі на відповідному рахунку, відкритому у Розрахунковому Центрі для здійснення розрахунків, 08.05.2014 року;

- договір купівлі-продажу цінних паперів №859/2014-БВ; ДД-120214/28 (а.с. 188 т. 1), відповідно до якого, відповідач-1 зобов'язався передати у власність позивача цінні папери (ОВДП, на пред'явника, відсоткові, міжнародний ідентифікаційний номер UA 4000173298) в кількості 100 000 шт., за ціною 103 602 000,00 грн., а позивач зобов'язався оплатити зазначені цінні папери шляхом забезпечення наявності грошових коштів у визначеній сумі на відповідному рахунку, відкритому у Розрахунковому Центрі для здійснення розрахунків, 08.05.2014 року;

- договір купівлі-продажу цінних паперів №860/2014-БВ; ДД-120214/29 (а.с. 191 т. 1), відповідно до якого, відповідач-1 зобов'язався передати у власність позивача цінні папери (ОВДП, на пред'явника, відсоткові, міжнародний ідентифікаційний номер UA 4000173298) в кількості 100 000 шт., за ціною 103 758 000,00 грн., а позивач зобов'язався оплатити зазначені цінні папери шляхом забезпечення наявності грошових коштів у визначеній сумі на відповідному рахунку, відкритому у Розрахунковому Центрі для здійснення розрахунків, 08.05.2014 року;

- договір купівлі-продажу цінних паперів №861/2014-БВ; ДД-120214/30 (а.с. 194 т. 1), відповідно до якого, відповідач-1 зобов'язався передати у власність позивача цінні папери (ОВДП, на пред'явника, відсоткові, міжнародний ідентифікаційний номер UA 4000173298) в кількості 100 000 шт., за ціною 103 758 000, 00 грн., а позивач зобов'язався оплатити зазначені цінні папери шляхом забезпечення наявності грошових коштів у визначеній сумі на відповідному рахунку, відкритому у Розрахунковому Центрі для здійснення розрахунків, 12.05.2014 року;

- договір купівлі-продажу цінних паперів №862/2014-БВ; ДД-120214/31 (а.с. 197 т. 1), відповідно до якого, відповідач-1 зобов'язався передати у власність позивача цінні папери (ОВДП, на пред'явника, відсоткові, міжнародний ідентифікаційний номер UA 4000173298) в кількості 100 000 шт., за ціною 103 758 000,00 грн., а позивач зобов'язався оплатити зазначені цінні папери шляхом забезпечення наявності грошових коштів у визначеній сумі на відповідному рахунку, відкритому у Розрахунковому Центрі для здійснення розрахунків, 12.05.2014 року;

- договір купівлі-продажу цінних паперів №863/2014-БВ; ДД-120214/32 (а.с. 200 т. 1), відповідно до якого, відповідач-1 зобов'язався передати у власність позивача цінні папери (ОВДП, на пред'явника, відсоткові, міжнародний ідентифікаційний номер UA 4000173298) в кількості 100 000 шт., за ціною 103 758 000, 00 грн., а позивач зобов'язався оплатити зазначені цінні папери шляхом забезпечення наявності грошових коштів у визначеній сумі на відповідному рахунку, відкритому у Розрахунковому Центрі для здійснення розрахунків, 12.05.2014 року;

- договір купівлі-продажу цінних паперів №864/2014-БВ; ДД-120214/33 (а.с. 203 т. 1), відповідно до якого, відповідач-1 зобов'язався передати у власність позивача цінні папери (ОВДП, на пред'явника, відсоткові, міжнародний ідентифікаційний номер UA 4000173298) в кількості 100 000 шт., за ціною 103 797 000, 00 грн., а позивач зобов'язався оплатити зазначені цінні папери шляхом забезпечення наявності грошових коштів у визначеній сумі на відповідному рахунку, відкритому у Розрахунковому Центрі для здійснення розрахунків, 13.05.2014 року;

- договір купівлі-продажу цінних паперів №865/2014-БВ; ДД-120214/34 (а.с. 206 т. 1), відповідно до якого, відповідач-1 зобов'язався передати у власність позивача цінні папери (ОВДП, на пред'явника, відсоткові, міжнародний ідентифікаційний номер UA 4000173298) в кількості 100 000 шт., за ціною 103797 000,00 грн., а позивач зобов'язався оплатити зазначені цінні папери шляхом забезпечення наявності грошових коштів у визначеній сумі на відповідному рахунку, відкритому у Розрахунковому Центрі для здійснення розрахунків, 13.05.2014 року;

- договір купівлі-продажу цінних паперів №866/2014-БВ; ДД-120214/35 (а.с. 209 т. 1), відповідно до якого, відповідач-1 зобов'язався передати у власність позивача цінні папери (ОВДП, на пред'явника, відсоткові, міжнародний ідентифікаційний номер UA4000173298) в кількості 100 000 шт., за ціною 103 797 000, 00 грн., а позивач зобов'язався оплатити зазначені цінні папери шляхом забезпечення наявності грошових коштів у визначеній сумі на відповідному рахунку, відкритому у Розрахунковому Центрі для здійснення розрахунків, 13.05.2014 року;

- договір купівлі-продажу цінних паперів №867/2014-БВ; ДД-120214/36 (а.с. 212 т. 1), відповідно до якого, відповідач-1 зобов'язався передати у власність позивача цінні папери (ОВДП, на пред'явника, відсоткові, міжнародний ідентифікаційний номер UA4000173298) в кількості 50 000 шт., за ціною 51 898 500,00 грн., а позивач зобов'язався оплатити зазначені цінні папери шляхом забезпечення наявності грошових коштів у визначеній сумі на відповідному рахунку, відкритому у Розрахунковому Центрі для здійснення розрахунків, 13.05.2014 року;

- договір купівлі-продажу цінних паперів №879/2014-БВ; ДД-120214/48 (а.с. 215 т. 1), відповідно до якого, відповідач-1 зобов'язався передати у власність позивача цінні папери (ОВДП, на пред'явника, відсоткові, міжнародний ідентифікаційний номер UA 4000173280) в кількості 100 000 шт., за ціною 106 577 000,00 грн., а позивач зобов'язався оплатити зазначені цінні папери шляхом забезпечення наявності грошових коштів у визначеній сумі на відповідному рахунку, відкритому у Розрахунковому Центрі для здійснення розрахунків, 18.02.2014 року. 18.02.2014 року відповідач-2 від імені та за рахунок позивача, як покупець уклав з відповідачем-1, як продавцем додатковий договір №1 до договору купівлі-продажу цінних паперів №879/2014-БВ; ДД-120214/48 від 12.02.2014 року, відповідно до якого, відповідач-1 зобов'язався передати у власність позивача цінні папери визначені договором 05.05.2014 року, а позивач оплатити їх 05.05.2014 року;

- договір купівлі-продажу цінних паперів №880/2014-БВ; ДД-120214/49 (а.с. 219 т. 1), відповідно до якого, відповідач-1 зобов'язався передати у власність позивача цінні папери (ОВДП, на пред'явника, відсоткові, міжнародний ідентифікаційний номер UA 4000173280) в кількості 100 000 шт., за ціною 106 577 000,00 грн., а позивач зобов'язався оплатити зазначені цінні папери шляхом забезпечення наявності грошових коштів у визначеній сумі на відповідному рахунку, відкритому у Розрахунковому Центрі для здійснення розрахунків, 18.02.2014 року.

18.02.2014 року відповідач-2 від імені та за рахунок позивача, як покупець уклав з відповідачем-1, як продавцем додатковий договір № 1 до договору купівлі-продажу цінних паперів № 880/2014-БВ; ДД-120214/48 від 12.02.2014, відповідно до якого, відповідач-1 зобов'язався передати у власність позивача цінні папери визначені договором 05.05.2014 року, а позивач оплатити їх 05.05.2014 року;

- договір купівлі-продажу цінних паперів №881/2014-БВ; ДД-120214/50 (а.с. 223 т. 1), відповідно до якого, відповідач-1 зобов'язався передати у власність позивача цінні папери (ОВДП, відсоткові, міжнародний ідентифікаційний номер UA 4000173280) в кількості 100 000 шт., за ціною 106 577 000,00 грн., а позивач зобов'язався оплатити зазначені цінні папери шляхом забезпечення наявності грошових коштів у визначеній сумі на відповідному рахунку, відкритому у Розрахунковому Центрі для здійснення розрахунків, 18.02.2014 року.

18.02.2014 року відповідач-2 від імені та за рахунок позивача, як покупець уклав з відповідачем-1, як продавцем додатковий договір № 1 (а.с. 226 т. 1) до договору купівлі-продажу цінних паперів № 881/2014-БВ; ДД-120214/50 від 12.02.2014 року, відповідно до якого, відповідач-1 зобов'язався передати у власність позивача цінні папери визначені договором 05.05.2014, а позивач оплатити їх 05.05.2014 року;

- договір купівлі-продажу цінних паперів №882/2014-БВ; ДД-120214/51 (а.с. 227 т. 1), відповідно до якого, відповідач-1 зобов'язався передати у власність позивача цінні папери (ОВДП, на пред'явника, відсоткові, міжнародний ідентифікаційний номер UA 4000173280) в кількості 100 000 шт., за ціною 106 577 000, 00 грн., а позивач зобов'язався оплатити зазначені цінні папери шляхом забезпечення наявності грошових коштів у визначеній сумі на відповідному рахунку, відкритому у Розрахунковому Центрі для здійснення розрахунків, 18.02.2014 року.

18.02.2014 року відповідач-2 від імені та за рахунок позивача, як покупець уклав з відповідачем-1, як продавцем додатковий договір № 1 (а.с. 230 т. 1) до договору купівлі-продажу цінних паперів № 882/2014-БВ; ДД-120214/51 від 12.02.2014 року, відповідно до якого, відповідач-1 зобов'язався передати у власність позивача цінні папери визначені договором 06.05.2014, а позивач оплатити їх 06.05.2014 року;

- договір купівлі-продажу цінних паперів №883/2014-БВ; ДД-120214/52 (а.с. 231 т. 1), відповідно до якого, відповідач-1 зобов'язався передати у власність позивача цінні папери (ОВДП, на пред'явника, відсоткові, міжнародний ідентифікаційний номер UA4000173280) в кількості 100 000 шт., за ціною 106 577 000, 00 грн., а позивач зобов'язався оплатити зазначені цінні папери шляхом забезпечення наявності грошових коштів у визначеній сумі на відповідному рахунку, відкритому у Розрахунковому Центрі для здійснення розрахунків, 18.02.2014 року.

18.02.2014 року відповідач-2 від імені та за рахунок позивача, як покупець уклав з відповідачем-1, як продавцем додатковий договір № 1 (а.с. 234 т. 1) до договору купівлі-продажу цінних паперів № 883/2014-БВ; ДД-120214/52 від 12.02.2014 року, відповідно до якого, відповідач-1 зобов'язався передати у власність позивача цінні папери визначені договором 06.05.2014, а позивач оплатити їх 06.05.2014 року;

- договір купівлі-продажу цінних паперів №884/2014-БВ; ДД-120214/53 (а.с. 235 т. 1), відповідно до якого, відповідач-1 зобов'язався передати у власність позивача цінні папери (ОВДП, на пред'явника, відсоткові, міжнародний ідентифікаційний номер UA 4000173280) в кількості 100 000 шт., за ціною 106 577 000, 00 грн., а позивач зобов'язався оплатити зазначені цінні папери шляхом забезпечення наявності грошових коштів у визначеній сумі на відповідному рахунку, відкритому у Розрахунковому Центрі для здійснення розрахунків.

18.02.2014 року відповідач-2 від імені та за рахунок позивача, як покупець уклав з відповідачем-1, як продавцем додатковий договір № 1 (а.с. 238 т. 1) до договору купівлі-продажу цінних паперів № 884/2014-БВ; ДД-120214/53 від 12.02.2014 року, відповідно до якого, відповідач-1 зобов'язався передати у власність позивача цінні папери визначені договором 06.05.2014, а позивач оплатити їх 06.05.2014 року;

- договір купівлі-продажу цінних паперів №885/2014-БВ; ДД-120214/54 (а.с. 239 т. 1), відповідно до якого, відповідач-1 зобов'язався передати у власність позивача цінні папери (ОВДП, на пред'явника, відсоткові, міжнародний ідентифікаційний номер UA4000173280) в кількості 100 000 шт., за ціною 106 577 000, 00 грн., а позивач зобов'язався оплатити зазначені цінні папери шляхом забезпечення наявності грошових коштів у визначеній сумі на відповідному рахунку, відкритому у Розрахунковому Центрі для здійснення розрахунків, 18.02.2014.

18.02.2014 року відповідач-2 від імені та за рахунок позивача, як покупець уклав з відповідачем-1, як продавцем додатковий договір № 1 (а.с. 242 т. 1) до договору купівлі-продажу цінних паперів № 885/2014-БВ; ДД-120214/54 від 12.02.2014 року, відповідно до якого, відповідач-1 зобов'язався передати у власність позивача цінні папери визначені договором 06.05.2014, а позивач оплатити їх 06.05.2014 року;

- договір купівлі-продажу цінних паперів №886/2014-БВ; ДД-120214/55 (а.с. 243 т. 1), відповідно до якого, відповідач-1 зобов'язався передати у власність позивача цінні папери (ОВДП, на пред'явника, відсоткові, міжнародний ідентифікаційний номер UA 4000173280) в кількості 100 000 шт., за ціною 106 577 000, 00 грн., а позивач зобов'язався оплатити зазначені цінні папери шляхом забезпечення наявності грошових коштів у визначеній сумі на відповідному рахунку, відкритому у Розрахунковому Центрі для здійснення розрахунків, 18.02.2014 року.

18.02.2014 року відповідач-2 від імені та за рахунок позивача, як покупець уклав з відповідачем-1, як продавцем додатковий договір № 1 (а.с. 246 т. 1) до договору купівлі-продажу цінних паперів № 886/2014-БВ; ДД-120214/55 від 12.02.2014 року, відповідно до якого, відповідач-1 зобов'язався передати у власність позивача цінні папери визначені договором 07.05.2014 року, а позивач оплатити їх 07.05.2014 року;

- договір купівлі-продажу цінних паперів №887/2014-БВ; ДД-120214/56 (а.с. 247 т. 1), відповідно до якого, відповідач-1 зобов'язався передати у власність позивача цінні папери (ОВДП, на пред'явника, відсоткові, міжнародний ідентифікаційний номер UA4000173280) в кількості 100 000 шт., за ціною 106 577 000, 00 грн., а позивач зобов'язався оплатити зазначені цінні папери шляхом забезпечення наявності грошових коштів у визначеній сумі на відповідному рахунку, відкритому у Розрахунковому Центрі для здійснення розрахунків, 18.02.2014 року.

18.02.2014 року відповідач-2 від імені та за рахунок позивача, як покупець уклав з відповідачем-1, як продавцем додатковий договір № 1 (а.с. 246 т. 1) до договору купівлі-продажу цінних паперів № 887/2014-БВ; ДД-120214/56 від 12.02.2014 року, відповідно до якого, відповідач-1 зобов'язався передати у власність позивача цінні папери визначені договором 07.05.2014 року, а позивач оплатити їх 07.05.2014 року;

- договір купівлі-продажу цінних паперів №888/2014-БВ; ДД-120214/57 (а.с. 251 т. 1), відповідно до якого, відповідач-1 зобов'язався передати у власність позивача цінні папери (ОВДП, на пред'явника, відсоткові, міжнародний ідентифікаційний номер UA4000173280) в кількості 100 000 шт., за ціною 106 577 000, 00 грн., а позивач зобов'язався оплатити зазначені цінні папери шляхом забезпечення наявності грошових коштів у визначеній сумі на відповідному рахунку, відкритому у Розрахунковому Центрі для здійснення розрахунків, 18.02.2014 року.

18.02.2014 року відповідач-2 від імені та за рахунок позивача, як покупець уклав з відповідачем-1, як продавцем додатковий договір № 1 (а.с. 254 т. 1) до договору купівлі-продажу цінних паперів № 888/2014-БВ; ДД-120214/57 від 12.02.2014 року, відповідно до якого, відповідач-1 зобов'язався передати у власність позивача цінні папери визначені договором 07.05.2014, а позивач оплатити їх 07.05.2014 року;

- договір купівлі-продажу цінних паперів №889/2014-БВ; ДД-120214/58 (а.с. 255 т. 1), відповідно до якого, відповідач-1 зобов'язався передати у власність позивача цінні папери (ОВДП, на пред'явника, відсоткові, міжнародний ідентифікаційний номер UA4000173280) в кількості 50 000 шт., за ціною 53 288 500,00 грн., а позивач зобов'язався оплатити зазначені цінні папери шляхом забезпечення наявності грошових коштів у визначеній сумі на відповідному рахунку, відкритому у Розрахунковому Центрі для здійснення розрахунків, 18.02.2014 року.

18.02.2014 року відповідач-2 від імені та за рахунок позивача, як покупець уклав з відповідачем-1, як продавцем додатковий договір № 1 (а.с. 258 т. 1) до договору купівлі-продажу цінних паперів № 889/2014-БВ; ДД-120214/58, відповідно до якого, відповідач-1 зобов'язався передати у власність позивача цінні папери визначені договором 07.05.2014 року, а позивач оплатити їх 07.05.2014 року.

У відповідності до п.1.2. оспорюваних договорів, торговець зобов'язується та підтверджує, що вказані в п.1.1. цього договору цінні папери належать продавцю на праві власності; не обтяжені

заставою та іншими правами третіх осіб; не є предметом судового розгляду, не знаходяться під арештом чи під забороною на відчуження.

На виконання вищезазначених договорів, позивач через відповідача-2, здійснив відчуження на користь відповідача-1 належних позивачу ОВДП в кількості 2 000 000, 00 шт. за ціною 2 069 194 000,00 грн.

З наявних матеріалів справи вбачається, що відповідач - 1 свої зобов'язання за вище переліченими договорами виконав та перерахував грошові кошти на депозитний рахунок в розмірі 2 069 194 000,00 грн., що підтверджується випискою по особовому рахунку № 15007735652901 за 12.02.2014 (а.с. 126 т. 2).

Згідно з протоколом №6 засідання Правління АТ «Брокбізнесбанк» від 12.02.2014 року (а.с. 142 т. 2) вирішено уповноважити голову правління банку ОСОБА_14 звернутися до Наглядової Ради щодо прийняття нею рішення на укладення значного правочину, а саме укласти угоди «прямого» репо, шляхом продажу із портфеля банку облігацій внутрішньої державної позики в загальній кількості 2 000 000 шт. номінальною вартістю 2 млрд. грн. 00 коп. на умовах їх зворотнього викупу з Національним банком України; звернутися до Наглядової ради банку щодо уповноваження голови правління ОСОБА_14 на підписання вказаних договорів з Національним банком України.

Постановою №1 Наглядової ради АТ «Брокбізнесбанк» від 12.02.2014 року «Про укладання угод «прямого» репо з НБУ» (а.с. 259 т. 1) наглядова рада банку постановила вчинити правочин, що перевищує 10% вартості активів за даними останньої річної фінансової звітності та укласти угоди «прямого» репо, шляхом продажу із портфеля банку облігацій внутрішньої державної позики в загальній кількості 2 000 000,00 шт. номінальною вартістю 2 млрд. грн., строками зворотнього викупу 05.05.2014 року, 06.05.2014 року, 07.05.2014 року, 08.05.2014 року, 12.05.2014 року та 13.05.2014 року.

Пунктом 2 вказаної постанови надано повноваження голові правління банку ОСОБА_14 на укладання вказаних договорів з Національним банком України.

На виконання постанови № 1 від 12.02.2014 Наглядової ради відповідача - 1 12.02.2014 року, між відповідачем - 1, як продавцем за умовами договору, та відповідачем - 4, як покупцем за умовами договору, були укладені відповідні договори, а саме: договір прямого репо № 38-2/27 з державними облігаціями України (системний номер 10004902000 в САП НБУ) (а.с.94-97 т. 2), договір прямого репо № 38-2/28 з державними облігаціями України (системний номер 10004903000 в САП НБУ) (а.с.98-101 т. 2), договір прямого репо № 38-2/29 з державними облігаціями України (системний номер 10004904000 в САП НБУ) (а.с. 102-105 т. 2), договір прямого репо № 38-2/30 з державними облігаціями України (системний номер 10004905000 в САП НБУ) (а.с. 106-109 т. 2), договір прямого репо № 38-2/31 з державними облігаціями України (системний номер 10004906000 в САП НБУ) (а.с. 110-113 т. 2) та договір прямого репо № 38-2/32 з державними облігаціями України (системний номер 10004902000 в САП НБУ) (а.с. 114-117 т. 2).

На виконання постанови № 1 від 12.02.2014 року Наглядової ради відповідача - 1 12.02.2014 року, між відповідачем - 1, як продавцем за умовами договору, та відповідачем - 4, як покупцем за умовами договору, були укладені відповідні договори, а саме: договір прямого репо № 38-2/27 (а.с. 94 т. 2) з державними облігаціями України (системний номер 10004902000 в САП НБУ), договір прямого репо № 38-2/28 (а.с. 98 т. 2) з державними облігаціями України (системний номер 10004903000 в САП НБУ), договір прямого репо № 38-2/29 (а.с. 102 т. 2) з державними облігаціями України (системний номер 10004904000 в САП НБУ), договір прямого репо № 38-2/30 (а.с. 106 т. 2) з державними облігаціями України (системний номер 10004905000 в САП НБУ), договір прямого репо № 38-2/31 (а.с. 110 т. 2) з державними облігаціями України (системний номер 10004906000 в САП НБУ) та договір прямого репо № 38-2/32 (а.с. 114 т. 2) з державними облігаціями України (системний номер 10004902000 в САП НБУ).

За умовами вказаних договорів прямого репо відповідач - 1 зобов'язався продати 12.02.2014 року, а відповідач - 4 купити державні облігації України визначені договорами, а також відповідач - 1 зобов'язався купити 05.05.2014 року, 06.05.2014 року, 07.05.2014 року, 08.05.2014 року, 12.05.2014 року та 13.05.2014 року, а відповідач - 4 продати державні облігації України визначені договорами (п.п. 1.1., 1.2 договорів прямого репо).

У відповідності до п. 2.4. вказаних договорів продавець цим договором уповноважує покупця на вчинення правочинів щодо продажу державних облігацій України, не викуплених продавцем у передбачений цим договором строк, третім ообам за справедливою вартістю або переведення їх у власність покупця за справедливою вартістю.

Спір у справі виник, на думку позивача, у зв'язку із укладанням оспорюваних договорів під впливом обману, що призвело до порушення прав та законних інтересів публічного акціонерного товариства «Аграрний фонд».

Задовольняючи позовні вимоги про визнання недійсним вищезазначених договорів суд першої інстанції дійшов до висновку, що останні були вчинені під впливом оману з боку відповідача 1, поза волею позивача. При цьому судом першої інстанції встановлено, що оспорюванні договори, так і договори прямого РЕПО укладені між відповідачем-1 та відповідачем - 4, були укладені Головою правління відповідача-1, в силу чого йому як представнику органу управління відповідача-1 було достовірно відомо про те, що відповідач-1 не зможе виконати свої обов'язки за оспорюваними договорами перед позивачем, у визначений оспорюваними договорами строк, з огляду на намір відповідача - 1 укласти договори прямого репо з відповідачем - 4 та фінансове становище відповідача - 1, про що в момент укладання оспорюваних договорів відповідач - 1 замовчав та не повідомив вказані обставини позивачу, відповідачу - 2. Також судом першої інстанції зроблено висновок про те, що відповідач-1, укладаючи оскаржувані договори, в момент їх вчинення вже не мав реального наміру на їх виконання в частині зворотного продажу цінних паперів позивачеві у справі, а отже його дії не були спрямовані на реальне настання правових наслідків в частині зворотного продажу ОВДП позивачеві. За таких обставин суд визнав вищезазначені договори недійсними на підставі ст. 230 Цивільного кодексу України, відповідно до положень якої, якщо одна із сторін правочину навмисно ввела другу сторону в оману щодо обставин, які мають істотне значення (частина перша статті 229 Цивільного кодексу України), такий правочин визнається судом недійсним.

Колегія суддів не погоджується з таким висновком суду першої інстанції з наступних підстав.

Правочин, вчинений під впливом обману, належить до правочинів з вадами волі, оскільки у сторони, яка діяла під впливом обману, внутрішня воля сформувалася невірно під впливом хибних відомостей про обставини правочину, спричинених діями інших осіб, що полягали у здійсненні впливу на формування волі потерпілого шляхом повідомлення йому таких відомостей, які спонукають потерпілого до укладення договору. Під обманом слід розуміти навмисне введення в оману однією стороною правочину іншої сторони з метою вчинення правочину. При обмані завжди наявний умисел з боку другої сторони правочину, яка напевно знаючи про наявність чи відсутність тих чи інших обставин і про те, що друга сторона, якби вона володіла цією інформацією, не вступила б у правочин, не вигідні для неї, спрямовує свої дії для досягнення цілі - вчинити правочин. Таким чином, обман - це певні винні, навмисні дії сторони, яка намагається запевнити іншу сторону про такі властивості й наслідки правочину, які насправді наступити не можуть. Наявність умислу особи щодо введення потерпілого в оману необхідно доводити, оскільки кожна особа повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на обставини своїх вимог чи заперечень. Встановлення наявності умислу у недобросовісної сторони, яка ввела в оману другу сторону, щоб спонукати її до укладення правочину є неодмінною умовою кваліфікації недійсності правочину за ст. 230 ЦК України.

В обґрунтування наявності умислу з боку відповідача 1 суд першої інстанції посилається на встановлення факту, що 12.02.2014, тобто в день укладення між відповідачем-2, від імені та за рахунок позивача та відповідачем-1 договорів купівлі-продажу цінних паперів (стосовно ОВДП в кількості 2 000 000 шт., за якими ці цінні папери були відчужені позивачем на користь відповідача-1 та за якими ці цінні папери у визначений строк повинні бути відчужені відповідачем-1 на користь позивача за обумовленою ціною) між відповідачем-4 та відповідачем-1 за ініціативою відповідача - 1 (з метою оперативного управління поточною ліквідністю відповідача - 1) були укладені договори прямого репо стосовно тих самих ОВДП зі строками зворотного викупу 05.05.2014, 06.05.2014, 07.05.2014, 08.05.2014, 12.05.2014 та 13.05.2014, на підставі яких ОВДП були відчужені відповідачем-1 на користь відповідача-4. При цьому, за договорами купівлі - продажу цінних паперів, також, укладених 12.02.2014 відповідач - 1 взяв на себе зобов'язання перед позивачем щодо продажу останньому ОВДП, на пред'явника, відсоткові, міжнародний ідентифікаційний номер UA

4000173280 у кількості 950 000 шт. - 18.02.2014. За таких обставин, суд першої інстанції дійшов висновку про достовірну обізнаність відповідача-1 станом на 12.02.2014 про неможливість виконання ним своїх зобов'язань за укладеними з позивачем договорами купівлі-продажу цінних паперів в частині відчуження ОВДП (міжнародні ідентифікаційні номери UA 4000173298 та UA 4000173280) в загальній кількості 2 000 000 шт. номінальною вартістю 2 000 000 000, 00 грн. на користь позивача та про умисне замовчування відповідачем-1 зазначених істотних обставин під час укладення 12.02.2014 з позивачем в особі відповідача-2 договорів купівлі-продажу цінних паперів.

Однак, колегія суддів не може погодитися з таким висновком суду першої інстанції, оскільки, не можливо достовірно встановити, що саме на момент укладення спірних договорів відповідач 1 мав намір не виконувати взяти на себе зобов'язання щодо зворотного продажу (придбання) ОВДП в загальній кількості 2 000 000 шт., як зазначає суд першої інстанції. Так, в частині відчуження ОВДП міжнародні ідентифікаційні номери UA 4000173298 в загальній кількості 950 000 шт. по спірним договорам встановлено строк зворотного викупу 08.05.2014, 12.05.2014 та 13.05.2014. Тобто зі строком, що і по договором на підставі яких ОВДП були відчужені відповідачем-1 на користь відповідача-4. Зазначене виключає можливість стверджувати про умисний намір відповідача 1 в подальшому не виконувати взяті на себе зобов'язання по спірним договорам.

Що ж стосується ОВДП міжнародний ідентифікаційний номер UA 4000173280 у кількості 950 000 шт. зі строком зворотного викупу 18.02.2014р., то відповідач 1 та позивач уклали додаткові угоди (т.1, а.с. 218-258), відповідно до п. 2.3 яких, було змінено строк зворотного викупу зазначених ОВДП на 05.05.2014 року, 06.05.2014 року, 07.05.014 року відповідно. Тобто дата зворотного продажу ОВДП міжнародний ідентифікаційний номер UA 4000173280 у кількості 950 000 шт. по договорам укладеним відповідачем 2 з відповідачем 4, співпадає з датою зворотного продажу по спірним договорам, що в свою чергу також виключає наявність оману.

Як вбачається із матеріалів справи, спірні договори щодо купівлі-продажу ОВДП позивачем та відповідачем 1 виконані у повному обсязі. Не виконаними, як з боку позивача, так і з боку відповідача 1, залишилися спірні договори щодо зворотного викупу ОВДП. Так, п. 2.3 спірних договорів покупець (позивач) зобов'язаний забезпечити наявність грошових коштів у сумі, визначений п. 2.1 цієї статті 2 договору, на відповідному рахунку для здійснення розрахунків, відкритому у Розрахунковому Центрі(як такий визначено у ст.15 Закону України «Про депозитарну систему України». Матеріали справи містять платіжні доручення позивача на перерахування коштів на рахунок ТОВ «Інвестиційний Капітал України» в ПАТ «Розрахунковий центр» для викупу ОВДП, які виконані не були. (а.с. 227-232, а.с.280-300 т. 4). Інших доказів виконання позивачем п.2.3 спірних договорів, останнім суду не надано. Тобто, договори зворотнього викупу не виконані не лише відповідачем-1, на що наголошує позивач, а і останнім теж, - зобов'язання щодо викупу їм не виконано.

Однак, колегія суддів зазначає, що не може вважатися обманом невиконання іншою стороною зобов'язань за договором, оскільки це є договірними зобов'язаннями, для якого передбачена конкретна відповідальність, у даному випадку п.5.2 спірних договорів.

Крім того, відповідно до п.3.10 Постанови пленуму ВГСУ від 29.05.3013р. № 11 (в редакції Постанови Вищого господарського суду № 6 від 10.07.2014) особа, яка діяла під впливом обману, повинна довести не лише факт обману, а й наявність умислу в діях відповідача та істотність значення обставин, щодо яких особу введено в оману. Обман щодо мотивів правочину не має істотного значення.

Для визначення обставин, які мають істотне значення стаття 230 ЦК відсилає до ст. 229 ЦК, в якій зазначено, які обставини можуть бути істотними. Так, ст. 229 ЦК передбачено, що до обставин, які мають істотне значення, відносяться обставини щодо природи правочину, прав та обов'язків сторін, таких властивостей і якостей речі, які значно знижують її цінність або можливість використання за цільовим призначенням. Також вказується, що помилка щодо мотивів правочину не має істотного значення, крім випадків, встановлених законом. При визначенні того, чи мають обставини істотне значення для потерпілого, необхідно виходити з критерію того, чи уклала б дана особа такий правочин, якби їй було відомо про такі обставини. Таким чином, між бажанням сторони укласти той

чи інший правочин та обманом недобросовісної сторони, повинен бути причинний зв'язок, оскільки обман має породити у сторони бажання укласти договір.

У даному випадку, позивач самостійно звернувся до відповідача 2 з дорученням здійснити продаж цінних паперів ОВДП код (міжнародний ідентифікаційний код) цінного паперу UA 4000173298 загальною кількістю 950 000 штук за умови зворотного викупу (операція РЕПО) 08.05.2014, 12.05.2014 року і 13.05.2014 року та ОВДП код (міжнародний ідентифікаційний код) цінного паперу UA 4000173280 загальною кількістю 1 050 000 штук за умови зворотного викупу (операція РЕПО) 18.02.2014 року. відповідно до разових замовлень на купівлю/продаж цінних паперів або інших фінансових інструментів від 12.02.2014 року (том 1, а.с. 102 - 121). Як вже зазначалось вище, на виконання вказаних замовлень відповідач - 2 12.02.2014 року уклав (від імені позивача та за його рахунок) з відповідачем - 1 договори купівлі - продажу цінних паперів (про визнання яких недійсними просить позивач), які передбачали передачу у власність відповідача - 1 цінних паперів - ОВДП позивачем і оплату відповідачем -1 цінних паперів на умовах поставки проти платежу та передачу відповідачем - 1 у власність позивача цінних паперів - ОВДП і оплату позивачем відповідачу - 1 переданих цінних паперів на умовах поставки проти платежу у дати визначені сторонами в цих договорах. Одночасно, між відповідачем-1, як продавцем за умовами договору, та відповідачем-2 (від імені позивача і за його рахунок) було укладено ряд договорів купівлі-продажу, які передбачали передачу відповідачем-1 у майбутньому у власність позивача в обумовлені строки (з 18.02.2014 по 13.05.2014 року) ОВДП, раніше проданих позивачем, а позивач зобов'язувався сплатити за вказані цінні папери обумовлену договорами ціну. Тобто спірні договори від імені позивача та за його рахунок укладались відповідачем 2, що в свою чергу виключає можливість стверджувати про умисний обман відповідача 1 під час формування волі позивача при прийнятті рішення про укладання спірних договорів. За таких обставин, колегія суддів вважає, що відсутній причинний зв'язок між бажанням позивача укласти спірні договори та обманом зі сторони відповідача 1.

Вирішуючи спори про визнання правочинів (господарських договорів) недійсними, господарський суд повинен встановити наявність фактичних обставин, з якими закон пов'язує визнання таких правочинів (господарських договорів) недійсними на момент їх вчинення (укладення) і настання відповідних наслідків, та в разі задоволення позовних вимог зазначати в судовому рішенні, в чому конкретно полягає неправомірність дій сторони та яким нормам законодавства не відповідає оспорюваний правочин. (Постанова Пленуму ВГСУ від 29.05.2013 № 11 Про деякі питання визнання правочинів (господарських договорів) недійсними) Враховуючи зазначене, колегія суддів вважає, що висновки суду першої інстанції щодо недійсності спірних договорів не відповідають обставинам справи.

Колегія суддів зазначає, що відповідно до п. 2 постанови Пленуму Вищого господарського суду України № 6 від 23.03.2012 року "Про судові рішення" рішення господарського суду має ґрунтуватись на повному з'ясуванні такого: чи мали місце обставини, на які посилаються особи, що беруть участь у процесі, та якими доказами вони підтверджуються; чи не виявлено у процесі розгляду справи інших фактичних обставин, що мають суттєве значення для правильного вирішення спору, і доказів на підтвердження цих обставин; яка правова кваліфікація відносин сторін, виходячи з фактів, установлених у процесі розгляду справи, та яка правова норма підлягає застосуванню для вирішення спору.

З огляду на вищевикладене, колегія суддів дійшла до висновку про необхідність скасування рішення в цій частині, а в задоволенні позовних вимог щодо визнання недійсними спірних договорів слід відмовити.

Одночасно, зважаючи на відмову у задоволенні позовних вимог про визнання недійсними спірних договорів, не підлягають задоволенню позовні вимоги щодо зобов'язання відповідача - 4 перерахувати цінні папери, облігації внутрішньої державної позики, на пред'явника, відсоткові, міжнародний ідентифікаційний номер UA 4000173298 в кількості 950 000 штук та міжнародний ідентифікаційний номер UA 4000173280 в кількості 1 050 000 штук на рахунок цінних паперів позивача у публічному акціонерному товаристві "Державний ощадний банк України" № 050529.

Крім цього, оскільки колегія суддів дійшла до висновку про відмову в задоволенні позовних вимог щодо визнання недійсними вищезазначених договорів, то відсутні і підстави про задоволення позовних вимог про стягнення з відповідача - 1 на користь позивача в якості відшкодування завданих збитків грошових коштів у сумі 2 069 194 000, 00 грн. та визнання права власності позивача на цінні папери, облігації внутрішньої державної позики, на пред'явника, відсоткові, міжнародний ідентифікаційний номер UA 4000173298 в кількості 950 000 штук та міжнародний ідентифікаційний номер UA 4000173280 в кількості 1 050 000 штук.

При цьому, колегія суддів погоджується з висновком суду першої інстанції про відмову у задоволенні позовних вимог в частині розірвання договору на брокерське обслуговування № 3132/2013-БО від 29.10.2013 року, укладеному між позивачем та відповідачем-2, з огляду на наступне.

Відповідно до ст. 11 Цивільного кодексу України та ст. 174 Господарського кодексу України договір є підставою для виникнення цивільних прав і обов'язків (господарських зобов'язань).

Апеляційним судом встановлено, що за своєю правовою природою договір на брокерське обслуговування №3132/2013-БО від 29.10.2013 року є договором доручення.

З огляду на викладене між сторонами вказаного правочину виникли правовідносини, які регулюються главою 68 Цивільного кодексу України.

У відповідності до ч. 1 ст. 1000 Цивільного кодексу України за договором доручення одна сторона (повірений) зобов'язується вчинити від імені та за рахунок другої сторони (довірителя) певні юридичні дії. Правочин, вчинений повіреним, створює, змінює, припиняє цивільні права та обов'язки довірителя.

Згідно зі ст. 1003 Цивільного кодексу України у договорі доручення або у виданій на підставі договору довіреності мають бути чітко визначені юридичні дії, які належить вчинити повіреному. Дії, які належить вчинити повіреному, мають бути правомірними, конкретними та здійсненими.

Статтею 1004 Цивільного кодексу України встановлено, що повірений зобов'язаний вчиняти дії відповідно до змісту даного йому доручення. Повірений може відступити від змісту доручення, якщо цього вимагають інтереси довірителя і повірений не міг попередньо запитати довірителя або не одержав у розумний строк відповіді на свій запит. У цьому разі повірений повинен повідомити довірителя про допущені відступи від змісту доручення як тільки це стане можливим.

Так, пунктом 6.1.2. вказаного договору передбачено, що до обов'язків торговця, входить, зокрема, попереджати клієнта про ризики конкретної угоди з цінними паперами або іншими фінансовими інструментами.

Колегія суддів погоджується з висновком суду першої інстанції про те, що позивач надав відповідачеві-2 замовлення, який той зобов'язаний був виконувати.

Однак, п. 3.3.14 договору не встановлено такого виду замовлення як замовлення на укладення договору РЕПО. Враховуючи вищевикладене, відповідач-2 діяв відповідно до замовлень позивача на продаж ЦП та на купівлю ЦП.

У відповідності до п. 2.2. договору на брокерське обслуговування № 3132/2013-БО торговець може надавати клієнту додаткові послуги, а саме інформаційні та консультаційні послуги щодо курсів цінних паперів або інших фінансових інструментів, умов їх обігу тощо. Надання таких послуг підтверджується укладенням сторонами у письмовій формі відповідного Акту наданих послуг.

Однак, дослідивши матеріали справи, колегією суддів встановлено, що сторонами договору такий акт до матеріалів справи не наданий, з огляду на що відсутні підстави стверджувати, що за спірним правочином відповідачем-2 мали надаватись позивачеві консультації та інформація.

Також, колегія суддів зазначає, що умовами договору не передбачено попередження іншої сторони за договором про ризики конкретної угоди, в даному випадку, укладення договору РЕПО.

Таким чином, колегія суддів не вбачає підстав для розірвання договору відповідно до вимог ст. 651 Цивільного кодексу України.

Колегією суддів встановлено, що при укладанні договору на брокерське обслуговування його сторони (позивач та відповідач - 2) погодили, зокрема, що відповідач - 2 відповідно до замовлень позивача зобов'язується вчинити одну або декілька угод з купівлі, продажу або міни цінних паперів. При цьому, відповідач - 2 зобов'язався діяти в інтересах позивача (клієнта), попереджати позивача про ризики конкретної угоди з цінними паперами та по виконанні замовлення надати звіт у довільній формі факсом, засобами електронного зв'язку обумовленими сторонами.

Пунктом 1.5. договору на брокерське обслуговування «замовлення» визначене як розпорядження позивача (клієнта) відповідачу - 2 (торгівцю) на встановлених клієнтом умовах надати послугу із здійснення однієї або декількох операцій чи договорів на виконання з продажу, купівлі або міни цінних паперів на узгоджених сторонами умовах, в якому також можуть бути обумовлені суттєві умови зазначених договорів на виконання.

Враховуючи, що відповідачем - 2 були виконані разові замовлення позивача та укладено договори купівлі продажу цінних паперів, які за своїм змістом були договорами про здійснення операції РЕПО між позивачем та відповідачем -1, суд дійшов висновку, що відповідачем - 2 його зобов'язання за договором на брокерське обслуговування перед позивачем, при укладанні договорів купівлі - продажу цінних паперів (про визнання яких недійсними просить позивач) були виконані у повному обсязі.

У відповідності до ч. ч. 1 і 2 ст. 188 Господарського кодексу України зміна та розірвання господарських договорів в односторонньому порядку не допускаються, якщо інше не передбачено законом або договором. Сторона договору, яка вважає за необхідне змінити або розірвати договір, повинна надіслати пропозиції про це другій стороні за договором.

Таким чином, враховуючи відсутність доказів про звернення позивача до відповідача -2 з пропозиціями про розірвання договору на брокерське обслуговування №3132/2013-БО від 29.10.2013 року, належність виконання відповідачем-2 своїх зобов'язань за цим договором, колегія суддів погоджується з висновком суду першої інстанції про відсутність підстав для задоволення заявлених позивачем вимог щодо розірвання договору на брокерське обслуговування № 3132/2013-БО від 29.10.2013 року в судовому порядку.

Також, колегія суддів погоджується з висновком місцевого суду про відмову у задоволенні позовних вимог в частині визнання недійсним наказу відповідача - 3 «Про операцію РЕПО з облігаціями внутрішньої державної позики» від 13.02.2014 року № 72 враховуючи наступне.

Відповідно до п. 3.5. Постанови Пленуму Вищого господарського суду України від 29 травня 2013 року № 11 «Про деякі питання визнання правочинів (господарських договорів) недійсними», відповідно до пункту 22 частини другої статті 33 Закону України "Про акціонерні товариства" до виключної компетенції загальних зборів акціонерного товариства належить прийняття рішення про вчинення значного правочину, якщо ринкова вартість майна, робіт або послуг, що є предметом такого правочину, перевищує 25 відсотків вартості активів за даними останньої річної фінансової звітності товариства. Тому вчинення значного правочину виконавчим органом товариства за відсутності такого рішення є підставою для визнання його недійсним, якщо правочин не було схвалено в подальшому загальними зборами акціонерного товариства (стаття 241 ЦК України). Наступне схвалення правочину особою, яку представляють, створює, змінює і припиняє цивільні права та обов'язки з моменту вчинення цього правочину.

Разом з тим, відповідно до пункту "і" частини п'ятої статті 41 і статті 59 Закону України "Про господарські товариства" до компетенції загальних зборів учасників товариства з обмеженою відповідальністю віднесено затвердження договорів, укладених на суму, що перевищує вказану в статуті товариства. Цими нормами передбачено не укладення договорів, а їх затвердження, що стосується діяльності товариств з обмеженою відповідальністю, а не діяльності акціонерних товариств.

За таких обставин, колегія суддів першої інстанції погоджується з висновком суду першої інстанції щодо правомірного висновку про те, що для акціонерних товариств, яким є позивач у справі, передбачено саме прийняття рішення загальними зборами про вчинення значного правочину, яке має передувати укладенню такого правочину, а отже оскаржуваний наказ № 72 від 13.02.2014 року є рішенням відповідача-3 про схвалення оскаржуваних договорів від 12.02.2014 року, а не їх затвердженням, про що помилково стверджували сторони у справі.

Фінансовим планом на 2014 рік, затвердженим відповідачем-3, встановлено отримання позивачем доходу від операцій РЕПО із цінними паперами.

Відповідно до положень ч. 5 ст. 89 Господарського кодексу України господарське товариство, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток, паїв) належить державі, зобов'язане на кожний наступний рік складати і виконувати річний фінансовий план відповідно до ст. 75 Господарського кодексу України.

У відповідності до ч. 2 ст. 75 Господарського кодексу України основним плановим документом державного комерційного підприємства є фінансовий план, відповідно до якого підприємство отримує доходи і здійснює видатки, визначає обсяг та спрямування коштів для виконання своїх функцій протягом року відповідно до установчих документів.

З положень п. 20 п. 35 статуту позивача вбачається, що рішення про вчинення значного правочину, якщо ринкова вартість майна, робіт або послуг, що є предметом такого правочину, перевищує 25 відсотків вартості активів, за даними останньої річної фінансової звітності позивача, приймається загальними зборами.

Згідно п. 36 статуту позивача, на період, коли єдиним засновником та акціонером позивача є держава, повноваження загальних зборів здійснюється відповідачем-3 без скликання загальних зборів, а рішення відповідача-3 з питань, що належать до компетенції загальних зборів, оформляються у формі наказу.

Враховуючи викладене суд першої інстанції обґрунтовано зазначив, що видання відповідачем-3 наказу «Про операцію РЕПО з облігаціями внутрішньої державної позики» від 13.02.2014 року №72 було здійснено у межах компетенції, у визначеному чинним в Україні законодавством порядку, з метою забезпечення господарської діяльності позивача та виконання фінансового плану позивача на 2014 рік.

З огляду на викладене, колегія суддів Київського апеляційного господарського суду встановила під час апеляційного провадження у справі, що висновки суду першої інстанції, викладені в оскаржуваному рішенні, зроблені з неповним з'ясуванням обставин, що мають значення для справи, висновки суду не відповідають обставинам справи, а тому апеляційна скарга Національного банку України підлягає задоволенню, а рішення господарського суду міста Києва від 07.08.2014 року у справі № 910/8552/14 -частковому скасуванню відповідно до п. 1, п. 2, п. 3 ч. 1 статті 104 Господарського процесуального кодексу України з прийняттям судом апеляційної інстанції нового рішення про відмову в задоволенні позову.

Відповідно до ст. 49 Господарського процесуального кодексу України витрати по сплаті судового збору покладаються на позивача в дохід Державного бюджету України, враховуючи звільнення Національного банку України від сплати судового збору в порядку, встановленому Законом України «Про судовий збір».

Керуючись статтями 33, 34, 49, 99, 101, 103-105 Господарського процесуального кодексу України, Київський апеляційний господарський суд, -

ПОСТАНОВИВ:

1. Апеляційну скаргу Національного банку України на рішення господарського суду міста Києва від 07.08.2014 року у справі №910/8552/14 задовольнити.

2. Рішення господарського суду міста Києва від 07.08.2014 року у справі №910/8552/14 в частині задоволення позовних вимог про визнання недійсними договорів купівлі-продажу цінних паперів № 848/2014-БВ; ДД-120214/17 від 12.02.2014; № 849/2014-БВ; ДД-120214/18 від 12.02.2014; № 850/2014-БВ; ДД-120214/19 від 12.02.2014; № 851/2014-БВ; ДД-120214/20 від 12.04.2014; № 852/2014-БВ; ДД-120214/21 від 12.02.2014; № 853/2014-БВ; ДД-120214/22 від 12.02.2014; № 854/2014-БВ; ДД-120214/23 від 12.02.2014; № 855/2014-БВ; ДД-120214/24 від 12.02.2014; № 856/2014-БВ; ДД-120214/25 від 12.02.2014; № 857/2014-БВ; ДД-120214/26 від 12.02.2014; №868/2014-БВ; ДД-120214/37 від 12.02.2014; №869/2014-БВ; ДД-120214/38 12.02.2014; №870/2014-БВ; ДД-120214/39 від 12.02.2014; № 871/2014-БВ; ДД-120214/40 від 12.02.2014; № 872/2014-БВ; ДД-120214/41 від 12.02.2014; № 873/2014-БВ; ДД-120214/42 від 12.02.2014; № 874/2014-БВ; ДД-120214/43 від 12.02.2014; № 875/2014-БВ; ДД-120214/44 від 12.02.2014; № 876/2014-БВ; ДД-120214/45 від 12.02.2014; № 877/2014-БВ; ДД-120214/46 від 12.04.2014; № 878/2014-БВ; ДД-120214/47 від 12.02.2014; № 858/2014-БВ; ДД-120214/27 від 12.02.2014; № 859/2014-БВ; ДД-120214/28 від 12.02.2014; № 860/2014-БВ; ДД-120214/29 від 12.02.2014; № 861/2014-БВ; ДД-120214/30 від 12.02.2014; № 862/2014-БВ; ДД-120214/31 від 12.02.2014; № 863/2014-БВ; ДД-120214/32 від 12.02.2014; № 864/2014-БВ; ДД-120214/33 12.02.2014; № 865/2014-БВ; ДД-120214/34 від 12.02.2014; № 866/2014-БВ; ДД-120214/35 від 12.02.2014; № 867/2014-БВ; ДД-120214/36 від 12.02.2014; № 879/2014-БВ; ДД-120214/48 від 12.02.2014; № 880/2014-БВ; ДД-120214/49 від 12.02.2014; № 881/2014-БВ; ДД-120214/50 від 12.02.2014; № 882/2014-БВ; ДД-120214/51 від 12.02.2014; № 883/2014-БВ; ДД-120214/52 від 12.02.2014; № 884/2014-БВ; ДД-120214/53 від 12.02.2014; № 885/2014-БВ; ДД-120214/54 від 12.02.2014; № 886/2014-БВ; ДД-120214/55 від 12.02.2014; № 887/2014-БВ; ДД-120214/56 від 12.02.2014; № 888/2014-БВ; ДД-120214/57 від 12.02.2014; №889/2014-БВ; ДД-120214/58 від 12.02.2014, укладених між публічним акціонерним товариством "Аграрний фонд" (ідентифікаційний код 38926880; місцезнаходження: 01001, м. Київ, вул. Б. Грінченка, 1) та публічним акціонерним товариством "Брокбізнесбанк" (ідентифікаційний код 19357489; місцезнаходження: 03057, м. Київ, пр-т Перемоги, 41) скасувати.

3. Прийняти в цій частині нове рішення, яким відмовити у задоволенні позовних вимог в частині визнання недійсними договорів купівлі-продажу цінних паперів № 848/2014-БВ; ДД-120214/17 від 12.02.2014; № 849/2014-БВ; ДД-120214/18 від 12.02.2014; № 850/2014-БВ; ДД-120214/19 від 12.02.2014; № 851/2014-БВ; ДД-120214/20 від 12.04.2014; № 852/2014-БВ; ДД-120214/21 від 12.02.2014; № 853/2014-БВ; ДД-120214/22 від 12.02.2014; № 854/2014-БВ; ДД-120214/23 від 12.02.2014; № 855/2014-БВ; ДД-120214/24 від 12.02.2014; № 856/2014-БВ; ДД-120214/25 від 12.02.2014; № 857/2014-БВ; ДД-120214/26 від 12.02.2014; № 868/2014-БВ; ДД-120214/37 від 12.02.2014; №869/2014-БВ; ДД-120214/38 12.02.2014; №870/2014-БВ; ДД-120214/39 від 12.02.2014; № 871/2014-БВ; ДД-120214/40 від 12.02.2014; № 872/2014-БВ; ДД-120214/41 від 12.02.2014; № 873/2014-БВ; ДД-120214/42 від 12.02.2014; № 874/2014-БВ; ДД-120214/43 від 12.02.2014; № 875/2014-БВ; ДД-120214/44 від 12.02.2014; № 876/2014-БВ; ДД-120214/45 від 12.02.2014; № 877/2014-БВ; ДД-120214/46 від 12.04.2014; № 878/2014-БВ; ДД-120214/47 від 12.02.2014; № 858/2014-БВ; ДД-120214/27 від 12.02.2014; № 859/2014-БВ; ДД-120214/28 від 12.02.2014; № 860/2014-БВ; ДД-120214/29 від 12.02.2014; № 861/2014-БВ; ДД-120214/30 від 12.02.2014; № 862/2014-БВ; ДД-120214/31 від 12.02.2014; № 863/2014-БВ; ДД-120214/32 від 12.02.2014; №864/2014-БВ; ДД-120214/33 12.02.2014; №865/2014-БВ; ДД-120214/34 від 12.02.2014; №866/2014-БВ; ДД-120214/35 від 12.02.2014; № 867/2014-БВ; ДД-120214/36 від 12.02.2014; № 879/2014-БВ; ДД-120214/48 від 12.02.2014; № 880/2014-БВ; ДД-120214/49 від 12.02.2014; № 881/2014-БВ; ДД-120214/50 від 12.02.2014; № 882/2014-БВ; ДД-120214/51 від 12.02.2014; № 883/2014-БВ; ДД-120214/52 від 12.02.2014; № 884/2014-БВ; ДД-120214/53 від 12.02.2014; № 885/2014-БВ; ДД-120214/54 від 12.02.2014; № 886/2014-БВ; ДД-120214/55 від 12.02.2014; № 887/2014-БВ; ДД-120214/56 від 12.02.2014; № 888/2014-БВ; ДД-120214/57 від 12.02.2014; № 889/2014-БВ; ДД-120214/58 від 12.02.2014, укладених між публічним акціонерним товариством «Аграрний фонд» (ідентифікаційний код 38926880; місцезнаходження: 01001, м. Київ, вул. Б. Грінченка, 1) та публічним акціонерним товариством «Брокбізнесбанк» (ідентифікаційний код 19357489; місцезнаходження: 03057, м. Київ, пр-т Перемоги, 41).

4. Рішення господарського суду міста Києва від 07.08.2014 року у справі №910/8552/14 в частині задоволення позовних вимог про зобов'язання Національний Банк України (ідентифікаційний код 00032106; місцезнаходження: 01601, м. Київ, вул. Інститутська, 9) перерахувати цінні папери, облігації внутрішньої державної позики, на пред'явника, відсоткові, міжнародний ідентифікаційний

номер UA 4000173298 в кількості 950 000 штук та міжнародний ідентифікаційний номер UA 4000173280 в кількості 1 050 000 штук на рахунок цінних паперів Публічного акціонерного товариства «Аграрний фонд» (ідентифікаційний код 38926880; місцезнаходження: 01001, м. Київ, вул. Б. Грінченка, 1) № 050529 у Публічному акціонерному товаристві «Державний ощадний банк України» (ідентифікаційний код 00032129, місцезнаходження: 01001, м. Київ, вул. Госпітальна, 12-Г) скасувати.

5. Прийняти в цій частині нове рішення, яким відмовити у задоволенні позовних вимог в частині зобов'язання Національний Банк України (ідентифікаційний код 00032106; місцезнаходження: 01601, м. Київ, вул. Інститутська, 9) перерахувати цінні папери, облігації внутрішньої державної позики, на пред'явника, відсоткові, міжнародний ідентифікаційний номер UA 4000173298 в кількості 950 000 штук та міжнародний ідентифікаційний номер UA 4000173280 в кількості 1 050 000 штук на рахунок цінних паперів Публічного акціонерного товариства «Аграрний фонд» (ідентифікаційний код 38926880; місцезнаходження: 01001, м. Київ, вул. Б. Грінченка, 1) № 050529 у Публічному акціонерному товаристві «Державний ощадний банк України» (ідентифікаційний код 00032129, місцезнаходження: 01001, м. Київ, вул. Госпітальна, 12-Г).

6. В решті рішення господарського суду міста Києва від 07.08.2014 року у справі № 910/8552/14 залишити без змін.

7. Стягнути з Публічного акціонерного товариства "Аграрний фонд" (ідентифікаційний код 38926880; місцезнаходження: 01001, м. Київ, вул. Б. Грінченка, 1) в дохід Державного бюджету України 37 149,00 (тридцять сім тисяч сто сорок дев'ять гривень) грн. 00 коп. за подання апеляційної скарги.

8. Господарському суду міста Києва видати наказ.

9. Справу справі №910/8552/14 повернути до господарського суду міста Києва.

Головуючий суддя

О.В. Агрикова

Судді

О.О. Хрипун

Г.А. Жук